ДЗЕНЬ КОМСОРГА

Работа комсорга фізмата тав. Шайкевіча пачынаецца з першага перапынку. Ён хутка накіроўваецца на першы курс, знаходзіць ваенна - фізкультурнага работніка, комсамольца Зельдзіна. На фізмаце 88 комсамольцаў, з іх яшчэ не ўсе здалі нормы ГПА і «варашылаўскага стралка». І вось яны сумесна абмяркоўваюць, як лепш наладзіць ваенна-фізкультурную работу на факультэце.

Звініць званок. На трэцім курсе фізікаў, студэнтам якога з'яўляецца Шайкевіч, працягваецца другая лекцыя варыяцыйнага лічэння. Ён спяшаецца на заняткі.

На трэцім перапынку комсорг вядзе гутарку з арганізатарам палітвучобы факультэта — комсамольцам Мельнікам. Сёння—дзень палітвучобы. Тэма заняткаў і літаратура загадзя вядомы ўсім студэнтам. Трэба толькі дабіцца 100-проц. наведвання. І комсорг Шайкевіч, сустракаючы комсамольскіх арганізатараў курсаў—тт. Качынскага, Меднікa, Тарасевіча, яшчэ раз напамінае ім аб гэтым.

Тры гадзіны. Лекцыі скончаны. На сёнешні дзень яшчэ многа работы. Тав. Шайкевіч наведвае гурток па вывучэнню класікаў марксізма. Гурток пачынае працаваць у 6 гадзін.

Палова дзесятай. Вечар на зыходзе, а заўтра спецпрактыкум, да якога неабходна падрыхтавацца. Шайкевіч рыхтуе «вымярэнне вялікіх супраціўленняў гальванаметрычным спосабам».

Позна вечарам мы застаем Шайкевіча за даволі аб'ёмістай кнігай, якую ён з захапленнем чытае. Зацікавіўшыся, я адкрываю ўкладку, на якой значыцца Онорэ Бальзак «Эжэні Грандэ».

В. ЗІНГЕР.

МЫ ЗАДАВОЛЕНЫ ПЕДПРАКТЫКАЙ

Зараз студэнты чацвертых курсаў універсітэта праходзяць педпрактыкум. Група студэнтаў хімфака, якая накіравана на педпрактыкум у белпедтэхнікум, вельмі задаволена арганізацыяй і пастаноўкай практыкума.

Нас ветліва і цёпла сустрэлі выкладчыкі белпедтэхнікума. З першага дня практыканты былі размеркаваны па групах, і кожны ведаў, дзе ён будзе практыкавацца, чытаць лекцыі. Нас своечасова азнаёмілі з навучальнымі планамі і праграмамі тэхнікума.

У тэхнікуме можна многа павучыцца ў сэнсе арганізацыі педпрацэса і методыкі выкладання. Асабліва задаволены студэнты выкладчыкам хіміі, які вельмі добра чытае сваю дысцыпліну. Тав. Аўсяннікаў для лепшага азнаямлення студэнтаў з педпрацэсам і методыкай выкладання хіміі аддаў свой выходны дзень, за што студэнты яму вельмі ўдзячны.

Мы адчуваем, што ад сваей педпрактыкі атрымаем многа і многа для нас карыснага.

Студ. 4 курса хімфака ЭЛЕНТУХ.

Кансультацыя прапагандыстаў у партгабінеце.

Спаборніцтва на лыжах.

— АБМЕН ВОПЫТАМ —

МАЯ ДЫПЛОМНАЯ РАБОТА

У часе летніх канікул 1935 года я быў на вытворчай практыцы ў Мазырскім і Тураўскім раёнах па вывучэнню раслінасці балот і вазёр. Будучы на практыцы, я адначасова загатовіў матэрыял і для сваёй дыпломнай работы: сабраў гербарый, мікрафлорый і матэрыял па мікрафлорыях некаторых вадаёмаў ракі Прыпяці.

Цяпер пішу дыпломную работу на тэму: «Эпіфітныя водарасці мікрафлоры вадаёмаў басейна ракі Прыпяці». Ужо закончыў манціроўку і азначэнне прадстаўнікоў флоры для гербарыя, прыступіў да вызначэння мікраскапічнай раслінасці (водарасцей) і чытання адпаведнай літаратуры. Першыя шагі вызначэння мікрафлоры даюцца даволі цяжка, бо галоўныя дапаможнікі па мікрафлоры напісаны на нямецкай і англійскай мовах. Апісання водарасцей ракі Прыпяці ў літаратуры яшчэ няма, і дыпломная работа з'явіцца першай спробай у гэтай галіне.

Хачу адзначыць вялікую зацікаўленасць и ўвагу з боку кіраўніка дыпломнай работай дацэнта О. Д. Акімавай, якая аказвае мне значную дапамогу.

Студэнт 4 курса біяфака В. ЗЕНЬЧЫК.

МАЛЕНЬКІ ФЕЛЬЕТОН

„...І сажань роўны метру“

На першым курсе гістфака лекцыя пачалася так:

— Тапаграфія... Ну... ды гэта вы разумееце... Ну, ёсць вышэйшая геадэзія, а гэта... будзе ніжэйшая.

Студэнт, які сядзеў за першым сталом, падняў вочы, здзіўлена раскрыў рот, чакаючы далейшага тлумачэння.

— Тапаграфія падзяляецца на проста тапаграфію і вайсковую тапаграфію. Проста тапаграфія—гэта простая тапаграфія, а вайсковая—гэта вайсковая тапаграфія.

Закончыўшы гэта «навуковае тлумачэнне» выкладчык пайшоў далей, і калі справа дайшла да маштабу, то ўсе надзеі студэнтаў атрымаць якія-небудзь веды па тапаграфіі, адразу рухнулі.

— Вось, напрыклад, дадзен маштаб 1:42.000. Гэта ў старых мерках, а нам трэба перавесці ў метрычныя.

Выкладчык робіць доўгія нудныя вылічэнні на дошцы. Нічога не выходзіць. Сцірае, пачынае спачатку. Зноў нічога не атрымалася. Нервуе, кідаецца ад стала да дошкі з прагнасцю глядзіць у канспект, думае... зноў робіць вылічэнні, зноў і зноў...

Голас падае ўсё ніжэй і ніжэй. Выкладчык з «храбрага парня» ператвараецца ў вучня, які не ведае задачы. Буйны па гарошыне пот выступіў на яго твары: Доўга глядзіць у свой спадарожнік-канспект, выцірае пот рукавом, зноў бярэцца за вылічэнні.

Нарэшце, калі другая гадзіна падыходзіла к канцу, атрымалася, што калі лікавы маштаб 1:42.000 перавесці ў метрычныя меры, то атрымліваецца, што 2,52 км. на карце роўны 500 метрам на мясцовасці, а па старарускіх меркам на той-жа карце, пры тым-жа маштабе 1 дзюйм раўняецца—50 сажням, а адсюль: 500 саж. раўняецца 500 метраў, і сажань раўняецца метру.

На гэтым скончылася двухгадзінная лекцыя тав. [illegible].

Ясна, што, за гэтыя марныя гады часу, студэнты нічога з гэтай лекцыі не вынеслі. Гэта [illegible] патрачаная яшчэ адна [illegible] падагульненне. Выкліканая адзін[illegible] ніца вучобы не магла нават успомніць, што гаварылі на мінулай лекцыі.

Вось яшчэ адзін маленькі прыклад з другім выкладчыкам ваенізацыі тав. **Смоткіным**. Ён тлумачыць аддачу вінтоўкі пры стральбе:

— Парахавыя газы ціснуць на ўсе бакі з аднолькавай сілай. Іа колькі куля выкідваецца з ствала вінтоўкі з сілай у 2850 атмасфер, то і вінтоўка ўдарае ў плячо стралка з такой-жа сілай. Цікава што-б было калі-б пры стральбе з тав. Смоткіным хоць раз спраўдзілася яго тэорыя?!

Кіраўніцтву ваеннай кафедры трэба больш сур'ёзна адносіцца да падбору выкладчыкаў. Бываць на лекцыях, правяраць і дапамагаць ім у рабоце.

Ф. КАНСТАНЦІНАЎ

УДЗЕЛЬНІК ЛЫЖНАГА СПАБОРНІЦТВА

НА ЗДЫМКУ. — Брыш — студэнт фізмата — у спаборніцтве па лыжах заняў першае месца (дыстанцыя 10 клм.).

ЭКСКУРСІЯ Ў МАСКВУ

Прафком БДУ ў часе зімовых канікул накіраваў групу студэнтаў у 20 чалавек на экскурсію ў Маскву. У гэту групу ўвайшлі выдатнікі і лепшыя ўдарнікі вучобы: Камянецкі, Рыбская, Цукерман, Гольдзіна, Канюшка, Пятровіч і іншыя.

За восем дзён, якія экскурсанты прабылі ў Маскве, наведалі Дзяржаўны акадэмічны тэатр, тэатр аперэты, філіял Акадэмічнага тэатра, Цэнтральны дом Чырвонай арміі і інш. Наведалі музеі: гістарычны, музей рэвалюцыі, антрапалагічны. Былі ў Траццякоўскай галерэі. Асобныя групы экскурсантаў наведалі музей у Асташкаве, політэхнічны музей і антырэлігійны. Былі ў камбінаце «Праўда», дзе нас пазнаёмілі з працэсам друкавання газеты на навейшых машынах. Асабліва нас здзівіла маскоўскае метро, з якога студэнт Камянецкі нават і выходзіць не хацеў. І шмат чаго іншага бачылі мы там. У маўзалей Леніна студэнты хадзілі некалькі раз.

Цэнтральнае бюро пролетстуда арганізавала сустрэчу з выдатнікамі вучобы Маскоўскага дзяржаўнага універсітэта, Свердлоўскага універсітэта і Маскоўскага інстытута гісторыі і філасофіі. На гэтай сустрэчы мы падзяліліся вопытамі нашай вучобы. Трэба адзначыць тую цеплую таварыскую сустрэчу, якую нам аказалі кіраўнікі і студэнты з Інстытута гісторыі і філасофіі, у інтэрнаце якога мы жылі.

Студэнты ад экскурсіі ў захапленні.

В. ФАМІН.

СУСТРЭЧА З ПІСЬМЕННІКАМІ

У актавай зале шумна і весела. Усе з нецярпеннем чакаюць пісьменнікаў. У напружаным чаканні праходзіць гадзіна. Студэнты разглядваюць партрэты, якія вісяць на сцяне. Чуваць развагі: Рамэн Ралан напісаў вельмі цікавую, захапляючую кнігу «Жан Крыстоф».

«Анры Барбюс — ці не італьянскі гэта пісьменнік?»

«А дзе зараз Маякоўскі?».

Праўда, гэтых студэнтаў трэба аднесці за лік рабфакаўцаў, але падобныя ёсць і ў БДУ.

Раптам у зале ўздымаюцца бурныя воплескі, авацыя. Усе ўстаюць...

На сцэне любімы паэт нашай моладзі **Александр Безыменскі**. Многія з нас яго бачаць у першы раз, многія на памяць ведаюць яго цэлыя паэмы, балады, вершы. А колькі песень яго напаўняюць маладыя сэрцы. І вось ён сам, той, хто вучыў нас «за кожнай дробяззю рэволюцыю сусветную знайсці». Угледаемся ў твар: шчокі румяны, вочы чорныя, у валасах трапляецца блеск срэбра... А здаецца, што ён яшчэ такі малады. Безыменскі заяўляе:

— Я, як непапраўны комсамолец, буду аптываць рады ленінскага комсамола, у які тыдзень таму назад прынялі майго сына.

Хочацца яшчэ і яшчэ апладзіраваць кожнаму яго слову, і асабліва, калі з нечуваным майстэрствам пачынае ён дэкламаваць уступ сваёй славутай паэмы «Трагедийная ночь», затым «Сноп и рубель», вершы аб комсамоле і іншыя і іншыя.

Праз некаторы час паяўляецца новая група пісьменнікаў, сярод іх крытык Каварскі, яўрэйскі драматург Кушнароў, паэт грузіі Чыковалі, з Масквы Антакольскі, Маргарыта Алігер, Сідараў, Каваленка, Сяргей Міхалкоў, Шаўцоў, Сергей Гарадзецкі.

Каварскі робіць уступнае слова. У сваёй кароткай прамове ён адзначае, што трэці пленум праўлення саюза совецкіх пісьменнікаў, СССР мае гістарычнае значэнне. Работа пленума, — гаворыць ён, — ёсць сапраўдны акт творчага адзінства пісьменнікаў усей совецкай краіны.

Далей ён гаворыць, што за час, прайшоўшы з першага з'езда пісьменнікаў, праробленa вялікая работа, і аналіз творчасці беларускіх і башкірскіх пісьменнікаў сведчыць аб росце майстэрства пісьменнікаў, аб расшырэнні тэматыкі, аб павышэнні якасці.

Але ёсць і недахопы: не паказаны тыпы пролетарыяў — стахаваўцаў, няма сапраўднага паказу новага чалавека—героя, якому хацела-бы падражаць моладзь краіны социялізма. У гэтым значная віна крытыкі, якая не здолела накіраваць імкненні пісьменнікаў да раскрыцця актуальных тэм сучаснасці.

Пасля выступаюць паэты: Антакольскі, вядомы сваёй паэмай пра Парыжскую комуну. Кушнероў вядомы яўрэйскі драматург (яго п'еса — «Гірш Лекерт») чытае верш аб Маякоўскім. Зала заміpae. Здаецца, тут няма ніводнага студэнта, але праходзіць 5—6 мінут і зноў трымяць воплескі. Кушнероў хоча сесці, але гарачыя воплескі зноў выклікаюць яго. За тым студэнтка Маскоўскага інстытута — маладая паэтэса — Маргарыта Алігер чытае свае вершы.

Свежасцю мовы і ўдзячнай сатырай прыкоўвае да сябе ўвагу паэт Сідараў і дзіцячы паэт Сергей Міхалкоў.

Пераклады вершаў на рускую мову народных беларускіх паэтаў Купалы і Коласа чытае паэт Гарадзецкі.

У сваім адказным слове студэнтка **КУКІНА** вельмі шчыра дзякавала паэтаў і заявіла ім ад усяго студэнцтва, што «мы чакаем вялікіх, высока мастацкіх палотнаў пра нашу маладосць, пра наш гераізм, пра нашага любімага і дарагога Іосіфа Вісарыёнавіча **СТАЛІНА**.

Сустрэча з пісьменнікамі надоўга застанецца ў нашай памяці. Гэта сустрэча будзе зыходным пунктам для лепшага вывучэння мастацкай літаратуры народаў СССР.

М. БЛІЗКІ.

Ч.В.А. адк. рэдактара ГУЗЕЙ.

Менск, друкарня «Звязды» Галоўліт 4667 Тыраж 1.500